

serven supponeredes at ville blive opløst, men det er den ikke. Pengene have altsaa ikke fundet nogen Anvendelse, men jeg skal ikke undlade senere at forelægge en Lov i saa Henseende.

Hvad jeg ibrigt maatte finde mig foranlediget til at bemærke, skal jeg forbeholde mig til den speciellere Behandling i Udvalget.

Føgger: Jeg antager, at Hovedhensigten med denne første Behandling af Finantsloven er at frembringe, om muligt, en noget klarere Udsigt over den finantssielle Status, som kan forventes i det kommende Finantsaar, end man kan skjønne af det foreliggende trykte Udkast. Det følger af sig selv, at en saadan klarere Udsigt først i sin fulde Udstrækning vil kunne erhverves, efterat de nøiere Undersøgelser have fundet Sted, som det vil blive Finantsudvalget overdraget at foretage; men jeg antager dog tillige, at der er nogle Punkter, med Hensyn til hvilke man allerede nu maatte kunne komme til en noget tydeligere Forstaaelse, og jeg anseer isærdeleshed dette for at være af Bigtighed, da der jo i en nær Fremtid foreskæer ikke uvigtige Beslutninger med Hensyn til de Resourcer, som Regjeringen extraordinært mener at maatte behøve i det kommende Finantsaar. Det kan ikke være nogen Rigsdagsmand muligt, efter saa Dages Overveielse at gjøre Forslag til ganske bestemte Forandringer eller Modificationer i det forelagte Finantslovsforslag, men det kan vel være muligt at faae reist adskillige Tvivl — Tvivl, som det af den nysnævnte Grund kunde være meget ønskeligt snarest muligt at see hævede. Det vil nemlig skjønnes, at den finantssielle Status væsentligt er at betragte i en dobbelt Henseende, deels med Hensyn til det Aar, som nærmest foreligger, hvorvidt man vil være i Stand til at kunne slaae sig igjennem dette Aar ved de Hjælpeilder, som have, deels med Hensyn til Fremtiden, d. v. s. med Hensyn til Spørgsmaalet om Landets Hjælpeilder i Almindelighed ere af en saadan Art, at man under sædvanlige Omstændigheder vil kunne hjælpe sig dermed til de Udgifter, som kunne ventes at ville paaløbe. Uagtet disse 2 Spørgsmaal paa en væsentlig Maade hænge sammen, kan man dog ikke nægte, at de ogsaa i mange

Maader ere meget adskillte, og jeg troer, at vi gjøre rettest i foreløbigt at holde dem ud fra hinanden. Hvad nu det første Spørgsmaal angaaer med Hensyn til det nærmeste Finantsaar, vil det sees af Overflaget, at Ministeriet væsentligt støtter sig til den forventede Kassebeholdning, idet de forøgede Udgifter, som kunne ventes ud over Indtægterne, menes at kunne dækkes deraf. Da Kassebeholdningens Størrelse altsaa er Grundlaget for Finantsplanen for næste Aar, bliver det nødvendigt at undersøge, hvorvidt de om dens Størrelse opstillede Formodninger kunne antages at ville holde Stik. Det er mig bekendt, at der til Grund for denne Beregning ligger en Udsigt over de Indtægter og Udgifter, som ere faldne i de første 5 Maaneder af det løbende Finantsaar; jeg erkjender dette for at være et særdeles godt Grundlag, og jeg troer vistnok, at man, ved at sammenholde dette med Finantsloven i det Hele taget, vil kunne komme til et meget brugbart Resultat. Jeg maa imidlertid dog herved bemærke, at naar den ærede Finantsminister forleden yttrede, at denne Beregningsmaade i det Hele ved tidligere Leiligheder bestandigt havde staaet sin Prøve, saa forekommer det mig dog ikke rimeligt, at dette saaledes skulde kunne siges i sin Almindelighed, og jeg troer ogsaa, at vi maae sige, at vi her i Thinget i den Henseende have haft en noget afværende Erfaring, idet vi nemlig første Gang, da Finantsloven blev forelagt, fandt opgivet en Kassebeholdning af 1,800,000 Rbd., altsaa 2 Maaneder, forinden det virkelig fandtes, at Kassebeholdningen blev 1,800,000 Rbd., en Nøiagtighed, som i Sandhed kan kaldes forbausende; men, anden Gang, da der omtrent ligesaa længe forinden Finantsaarets Udløb forelagdes et Forslag til en Tillægsbevilling, antog man, at Kassebeholdningen omtrent vilde blive 1,200,000 Rbd., og efterat Thinget havde beskaaret denne Bevilling, antog man, at Kassebeholdningen vilde blive 2 Millioner (Hør!), og det var endnu den 19de Marts, at den ærede Finantsminister i Rigsdagen ikke troede at turde anfætte den høiere, men det viste sig den 31te Marts, at Kassebeholdningen allerede dengang kunde anslaaes til 3,300,000 Rbd., og den er senere endnu bleven forøget med en